ศาสตราจารย์ นายแพทย์ เอียน สตีเวนสัน (Ian Stevenson, M.D.)

เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ "การจำอดีตชาติได้" และ "การกลับชาติมาเกิด" มานานกว่า 47 ปี ได้เสียชีวิตแล้วที่ ชาร์ลลอตวิลล์ เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ปี ค.ศ.2007(2550) ด้วยอาการปอดบวม ศิริอายุได้ 88 ปี นับว่าโลกได้สูญเสียบุคคลสำคัญไปอีกท่านหนึ่ง นสพ.วอชิงตันโพสต์ ของสหรัฐอเมริกาได้สดุดีว่า "ท่านเป็นบุคคลที่ทำการค้นคว้าหาหลักฐาน เกี่ยวกับการจำอดีตชาติได้อย่างมีหลักการยากที่จะปฏิเสธได้" นสพ. เทเลกราฟ ของอังกฤษ กล่าวว่า "ท่านเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในการศึกษาเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด ท่านเป็นเหมือน กาลิเลโอ ในยุค 2000"

เนื่องจากในสมัยของ กาลิเลโอ กาลิเลอิ (Galileo Galilei) มีนักวิทยาศาสตร์หลายท่าน เช่น นิโคลัส คอบเปอร์นิคัส (Nicholas Copernicus) โยฮันเนส เคปเลอร์ (Johannes Kepler) รวมทั้งกาลิเลโอ ได้เฝ้าสังเกตดูการเคลื่อนที่ของดวงดาวต่างๆ แล้วมีความเห็นว่า "โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์" แต่ความเห็นนี้ไปขัดกับคำสอนและความเชื่อทางศาสนาต่างๆ เช่น ศาสนาฮีบรู(ยิว) ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ เพราะศาสดาของศาสนาต่างๆ เหล่านี้บอกว่า พระเจ้าทรงสร้างแผ่นดิน แผ่นน้ำ คือโลก (สมัยนั้นศาสนิกชนของศาสนาเหล่านี้เชื่อว่าโลกแบน) ก่อนที่จะสร้างดวงดาว ศาสนิกชนของศาสนาเหล่านี้จึงเชื่อว่าโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาล

ความคิดของนักวิทยาศาสตร์เหล่านี้จึงขัดกับหลักคำสอนของศาสนาเหล่านี้ โดยเฉพาะไปขัดกับคำสอนของศาสนาคริสต์ ซึ่งคริสต์จักร มีอิทธิพลเหนือการเมืองการปกครองและความเชื่อความเห็นของผู้คนในยุโรป อเมริกา และประเทศราชอื่นๆ ในสมัยนั้น ผู้ที่เห็น คิด หรือเชื่อแตกต่างจากคำสอนของศาสนาคริสต์ เขาเรียกว่า พวกนอกรีต(Heresies) ซึ่งเขามีวิธีการลงโทษพวกนอกรีตด้วยวิธีการที่โหดร้ายเกินบรรยาย เช่น ชาวบ้านชาวเมืองจะใช้ศาลเตี้ยตัดสินเอง โดยใช้ก้อนหินรุมขว้างจนตาย หรือการเผาทั้งเป็น ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ในสมัยกาลิเลโอ ก็ถูกอิทธิพลทางศาสนาคริสต์กดดัน ไม่ให้พูดหรือเผยแพร่ความคิดเรื่อง "โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์" มีนักวิทยาศาสตร์หลายท่านถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกนอกรีต และมีบางท่านถูกลงโทษแบบศาลเตี้ยจนเสียชีวิต

ส่วน กาลิเลโอ ก็ถูกกักบริเวณให้อยู่แต่ในห้องใต้ดินในบ้านของตัวเอง โดยพระสันตะปาปา (Pope)ประมุขของคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิก และมีการขอให้กาลิเลโอ ถอนและปฏิเสธคำพูดความคิด ความเห็นในเรื่องนี้แล้วจะไม่ถูกลงโทษ แต่กาลิเลโอ ก็ไม่ยอมปฏิเสธทฤษฎีนี้ จึงต้องถูกกักบริเวณให้อยู่แต่ในห้องใต้ดินในบ้านของตัวเอง จนกระทั่งล้มป่วยและเสียชีวิตในที่สุด ต่อมาผลงานของ กาลิเลโอ กลายเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในทางวิทยาศาสตร์และทำให้โลกยกย่องให้ท่านเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ของโลกท่านหนึ่ง

ในปัจจุบันนี้ความรู้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทำให้เราทราบแล้วว่า "โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์" และดวงดาวต่างๆ เช่น ดวงอาทิตย์ ดาวเสาร์ ดาวพฤหัส ถือกำเนิดขึ้นก่อนโลกของเราหลายล้านปี และเมื่อโคลัมบัส ได้เสี่ยงล่องเรือไปในมหาสมุทรจนค้นพบทวีปอเมริกาและสามารถลบล้างความเชื่อเดิมที่เชื่อว่าโลกแบนได้ (เพราะเชื่อว่าโลกแบนในสมัยนั้นจึงไม่มีใครกล้าล่องเรือไปในมหาสมุทร เพราะกลัวว่าจะตกขอบโลก) เมื่อความรู้ทางวิทยาศาสตร์ก้าวหน้าไปมากจนเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก คริสต์จักรเพิ่งจะออกมาขอโทษนักวิทยาศาสตร์และครอบครัวทายาทของนักวิทยาศาสตร์ในสมัยนั้นอย่างเป็นทางการ เมื่อปี ค.ศ.1992(พ.ศ.2535) นี่เอง ในการตัดสินโทษที่ผิดพลาด ในสมัยนั้น

เช่นเดียวกันกับ ศาสตราจารย์นายแพทย์ เอียน สตีเวนสัน ในยุคสมัยนี้ที่ท่านทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ "การจำอดีตชาติได้" และ "การกลับชาติมาเกิด" มากว่า 47 ปี ตั้งแต่ก่อนปี ค.ศ. 1960(2503) ซึ่งท่านได้พบผู้ที่จำอดีตชาติได้หรือผู้ที่สืบชาติมาเกิดใหม่ จากชาติและศาสนาต่างๆ ทั่วโลกทั้งใน ยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย แอฟริกา และทวีปเอเชีย (รวมทั้งประเทศไทย) มากกว่า 3,000 ราย ด้วยการสนับสนุนทุนในการศึกษาวิจัยเด็กที่จำอดีตชาติได้จำนวนมหาศาล ถึง 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จาก เชสเตอร์ คาร์ลสัน (Chester Carlson) ผู้คิดประดิษฐ์เครื่องถ่ายเอกสารให้พวกเราได้ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปสืบหากรณีศึกษา สัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลหลักฐานในประเทศต่างๆ ทั่วโลกเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย

ท่านได้เขียนผลงาน การศึกษาวิจัยของท่าน ออกมาเป็นรายงานทางวิชาการในนิตยสารชั้นนำทางวิทยาศาสตร์ หนังสือ และตำรับตำราออกมาเป็นระยะๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ.1964(2507) จนถึงปัจจุบัน มากกว่า 200 เล่ม จนเป็นที่ยอมรับจากบรรดานักวิทยาศาสตร์ทั่วโลก แต่ผลงานการศึกษาวิจัยของท่าน เป็นการนำเสนอเรื่องราวความจริงที่ขัดกันกับคำสอนและความเชื่อทางศาสนาฮีบรู(ยิว) คริสต์ และอิสลาม ที่เชื่อว่า คนเราเมื่อตายไปแล้วก็จะอยู่ในหลุมฝังศพ (จึงไม่เผาศพ) รอจนกระทั่งวันหนึ่งพระเจ้าจะบันดาลให้โลกเกิดภัยพิบัติครั้งใหญ่(วันสิ้นโลก) ทำให้มนุษย์เราทุกคนตายกันหมด จากนั้นพระเจ้าจะทรงให้คนที่ตายไปแล้วตั้งแต่แรกจนถึงวันสิ้นโลกกลับเป็นขึ้นมาอีกครั้ง(การเกิดใหม่อีกเพียงครั้งเดียว) จากนั้นทุกคนก็จะเข้าแถวให้พระเจ้าทรงตัดสิน

ถ้าใครเชื่อและศรัทธาในพระเจ้า ถึงแม้ระหว่างที่มีชีวิตจะไม่เชื่อในพระเจ้า จะทำชั่วช้ามายาวนานสักเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าก่อนตายเกิดเชื่อและศรัทธาในพระเจ้าขึ้นมาก็จะได้รับรางวัล คือได้ไปอยู่อย่างมีความสุขบนสวรรค์อยู่กับพระเจ้าชั่วนิจนิรันดร์ แต่ถ้าใครที่เคยเชื่อและศรัทธาในพระเจ้ามามากมาย ยาวนานเพียงใดก็ตาม หากก่อนตายไม่เชื่อและศรัทธาในพระเจ้าเสียแล้วก็จะได้รับการลงโทษ ให้ไปทุกข์ทรมานอยู่ในนรกชั่วนิจนิรันดร์เช่นเดียวกัน คือขอให้เชื่อและศรัทธาในพระเจ้าอย่างเดียวทุกอย่างหลังตายไปแล้วจะดีทั้งหมด แต่ระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ ผู้ที่เชื่อและศรัทธาในพระเจ้าอย่างมากมายมั่นคง จะสุขบ้าง ทุกข์บ้าง หรือทุกข์แสนสาหัสอย่างไร ครอบครัวและตัวเองจะลำบาก ถูกเอาเปรียบ ถูกคดโกง ถูกใส่ความ ถูกว่าร้าย ถูกทรมาน ถูกฆ่า ให้ถือว่าเป็นการทดลองจากพระเจ้า ขอให้อดทน จงเชื่อและศรัทธาในพระเจ้าเพียงอย่างเดียว แล้วชีวิตหลังการ

ตัดสินจะมีแต่ความสุขบนสวรรค์ และจะได้อยู่ในแผ่นดินของพระเจ้า และได้อยู่กับพระเจ้าอย่างนั้นจนชั่วนิจนิรันดร์

นั้นคือความเชื่อหลักของ 3 ศาสนาใหญ่ของโลก แต่ผลการศึกษาวิจัยของ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ เอียน สตีเวนสัน ในปัจจุบันนี้ กำลังบอกกับโลกว่า ความจริงเกี่ยวกับวงจรชีวิตของคนเรา ตั้งแต่เกิดจนตาย และตั้งแต่ตายจนกระทั่งเกิดใหม่นั้น อาจจะไม่เป็นไปตามความเชื่อของศาสนาต่างๆ เหล่านี้ เพราะผลการศึกษาวิจัยชี้ไปที่ ความมีอยู่ของชีวิตหลังความตาย คนเราสามารถกลับชาติมาเกิดใหม่ได้ คนเราสามารถจำอดีตชาติได้ และเวรกรรมมีจริง ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้ตัวท่านเองก็เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาคริสต์ ท่านไม่เคยมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องการเวียนว่ายตายเกิดมาก่อน แต่เมื่อท่านเป็นนักวิทยาศาสตร์ท่านก็ไม่ได้เอาความเชื่อทางศาสนามากีดกั้นความจริงที่พิสูจน์ได้ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพราะท่านเป็นนักวิทยาศาสตร์ ถึงแม้ว่าท่านจะทราบถึงธรรมชาติที่แท้จริงเกี่ยวกับวงจรชีวิตของคนเราว่า ชีวิตหลังความตายมีอยู่จริง คนเราสามารถกลับชาติมาเกิดใหม่ได้จริง คนเราสามารถจำอดีตชาติได้จริง และเวรกรรมมีจริง ท่านก็ไม่ได้โน้มเอียงไปกับความเชื่อทางศาสนา ท่านยังคงเป็นนักศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เป็นกลาง เชื่อในความเป็นจริง และเป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของโลกตลอดไป สุดท้ายเมื่อท่านเสียชีวิต ท่านก็คงจะได้พบความจริงและได้ประจักษ์ชัดเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย ด้วยตัวของท่านเองแล้ว ไม่ต้องท่องเที่ยวสืบหาศึกษาวิจัยกรณีศึกษาใดๆ อีกต่อไป

และการที่ นสพ.เทเลกราฟ ของอังกฤษ ยกย่องท่านว่า "ท่านเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในการศึกษาเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด ท่านเป็นเหมือน กาลิเลโอ ในยุค 2000" ก็คงเป็นเพราะ ถ้าหาก ดร. เอียน สตีเวนสัน อยู่ในยุคเดียวกันกับกาลิเลโอ ผลงานการศึกษาเกี่ยวกับผู้ที่จำอดีตชาติได้ของท่านคงจะทำให้ท่านต้องถูกกักบริเวณโดยพระสันตะปาปา ถูกชาวบ้านขว้างปาด้วยหิน หรือถูกเผาทั้งเป็นจนเสียชีวิต เหมือนอย่างกาลิเลโอ และนักวิทยาศาสตร์หลายคนที่ถูกลงโทษในยุคนั้น เพราะท่านได้พิสูจน์และยืนยันสิ่งที่ถูกต้องเป็นจริง แต่ขัดแย้งกับคำสอนทางศาสนาอย่างรุนแรงยิ่ง เป็นความคิดที่ผิดมหันต์ เป็นความคิดของพวก "นอกรีต" อย่างแท้จริง

แต่ถึงแม้ว่า ดร.เอียน สตีเวนสัน จะถูกตราหน้าจากศาสนิกชนที่นับถือ ศาสนาฮีบรู(ยิว) ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ว่า ความคิดของเขาเป็นความคิดนอกรีต(Heresy) หรือเป็นพวกนอกรีต(Heresies) ก็ตาม แต่ความจริงที่ท่านได้พิสูจน์และยืนยันในวันนี้ จะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ในวงการวิทยาศาสตร์และจากผู้คนทั่วโลก นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ เอียน สตีเวนสัน (Ian Stevenson, M.D.) เกิดเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม ปี ค.ศ.1918(2461) ในเมืองมอลทรีออลส์ บิดาของท่านเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ The Time of London ในกรุงอ็อตตาวา ประเทศแคนาดา(ในขณะนั้น) และต่อมาได้เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ New York Times ท่านเรียนจบไฮสคูลเมื่ออายุได้ 16 ปี และได้ทุนศึกษาต่อทางด้านประวัติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยเซนต์แอนดรูส์ในสก็อตแลนด์ ศึกษาอยู่ 2 ปี จึงได้เปลี่ยนมา

เรียนแพทย์จนสำเร็จการศึกษาสูงสุด เกียรตินิยมเหรียญทองอันดับ 1 จากคณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยแมคกิลล์ ประเทศแคนาดา เคยทำงานที่คลินิกโอชส์เนอร์ และที่มหาวิทยาลัยตูเลน ที่นิวออร์ลีนส์ เคยทำงานที่โรงพยาบาลนิวยอร์กและวิทยาลัยแพทย์คอร์แนล ซึ่งทั้งที่ตูเลนและคอร์แนลท่านได้ทุนวิจัยมาโดยตลอด ต่อมาท่านได้ร่วมทำงานวิจัยกับมหาวิทยาลัยแห่งรัฐหลุยส์เซียน่าเป็นเวลา 7 ปี และสุดท้ายท่านได้มาเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาแพทย์และเป็นหัวหน้าแผนกจิตเวช อยู่ที่มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย ชาร์ลอตวิลล์ รัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา (University of Virginia) ท่านเป็นอาจารย์สอนจิตแพทย์ ที่มีความรู้ความสามารถสูง มีผลงานดีเด่นในการรักษาโรคจิตประสาทในระดับผลงานอัลฟ่าและโอเมก้าอัลฟ่า และได้รับรางวัลเกียรติยศอีกมากมาย

ซึ่งช่วงอยู่ที่มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนียนี้เอง ที่ท่านได้มีโอกาสรวบรวมและนำเสนอเรื่องราวกรณีของผู้ที่จำอดีตชาติได้ 44 กรณีแรก ที่รวบรวมได้จาก หนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่างๆ พร้อมทั้งแสดงความเห็นประกอบไปว่า "มีความเป็นไปได้ที่จะทำการพิสูจน์สอบสวนเรื่องราวเหล่านี้ให้กระจ่างได้ ถ้ามีการค้นพบกรณีของการจำอดีตชาติได้มากขึ้น และมีการติดตามศึกษาตั้งแต่ต้นด้วยความรอบคอบ" เพื่อเสนอเข้าชิงรางวัลจาก American Society for Psychical Research ในปี 1960(2503) ซึ่งท่านได้รับรางวัลชนะเลิศ

ต่อมาท่านได้ทุนจำนวนหนึ่งจากประธานของ Paraphychology Foundation นิวยอร์ก ให้ไปสอบสวนกรณีของผู้จำอดีตชาติได้กรณีหนึ่งที่ประเทศอินเดีย แต่พอไปถึงก็ได้พบกรณีศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น 5 ราย หลังจากนั้นอีกประมาณ 4 สัปดาห์ท่านได้พบผู้ที่จำอดีตชาติได้เพิ่มเป็น 25 ราย ซึ่งมักจะเป็นอย่างนี้เหมือนกันในหลายๆประเทศที่ท่านไปสืบหา สอบสวน และพิสูจน์กรณีศึกษาผู้ที่จำอดีตชาติได้ในเวลาต่อๆมา

หลังจากที่ท่านได้พบและได้สอบสวนผู้ที่จำอดีตชาติได้มากขึ้น 3 ปีหลังจากนั้น ในปี 1964 ท่านก็ได้เขียนหนังสือเล่มแรกเกี่ยวกับเรื่องนี้ออกมาเล่มหนึ่ง ชื่อว่า Twenty cases Suggestive of Reincarnation และในปีนี้เองที่ท่านเริ่มได้รับทุนในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้ที่จำอดีตชาติได้ จาก เชสเตอร์ คาร์ลสัน ผู้คิดประดิษฐ์เครื่องถ่ายเอกสารคนแรกของโลก แต่ยังไม่มากนัก

ต่อมาท่านได้เป็นประธานคณะจิตเวช แต่ท่านตัดสินใจลาออกจากประธานคณะจิตเวชมาเป็นหัวหน้าแผนกบุคลิกภาพศึกษา ซึ่งเล็กกว่าคณะจิตเวชมาก เพื่อจะได้มีเวลาทุ่มเทให้กับการศึกษาวิจัยผู้ที่จำอดีตชาติได้อย่างเต็มที่ โดยมี เชสเตอร์ คาร์ลสัน ผู้สนับสนุนทุนวิจัยมาดำรงตำแหน่งเป็นประธานคณะจิตเวชแทน หลังจากนั้นไม่นาน เชสเตอร์ คาร์ลสัน ได้เสียชีวิตลงอย่างกะทันหัน ทำให้ท่านคิดว่าคงจะไม่มีเงินทุนสนับสนุนการวิจัยของท่านแล้ว แต่เมื่อมีการเปิดพินัยกรรมของ เชสเตอร์ คาร์ลสัน ปรากฏว่าเขาได้เขียนพินัยกรรมมอบเงินจำนวน 1 ล้านเหรียญสหรัฐ ให้กับมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย และอีก 1 ล้านเหรียญสหรัฐ ให้กับท่านเพื่อใช้เป็นทุนในการ

ศึกษาวิจัยผู้ที่จำอดีตชาติได้ต่อไป ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยวที่จะบริจาคเงินเพื่อทำประโยชน์ให้กับมวลมนุษยชาติ หลังจากที่เขาเสียชีวิตไปแล้ว

และด้วยทุนวิจัยก้อนนี้เองที่ทำให้ท่านได้ชื่อว่าเป็นศาสตราจารย์คาร์ลสันทางจิตเวช แห่งคณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย มีเงินเดือนประจำ และมีค่าใช้จ่ายในการออกเดินทางไปสืบหาผู้จำอดีตชาติได้จากทั่วโลก และในประเทศไทย มาเป็นเวลากว่า 45 ปี นับแต่นั้น

ตลอดชีวิตของท่าน ท่านได้ทุ่มเทเวลาให้กับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้จำอดีตชาติมานานกว่า 47 ปี นับตั้งแต่ท่านเริ่มรวบรวมเรื่องราวของผู้จำอดีตชาติได้จาก หนังสือ หนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ เพื่อส่งเข้าชิงรางวัลเมื่อ ปี ค.ศ.1960(2503) จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิตเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2550 ด้วยอาการปอดบวม ศิริอายุได้ 88 ปี ท่านใช้เวลามากกว่าครึ่งชีวิตทุ่มเทให้กับการศึกษาวิจัยผู้ที่จำอดีตชาติได้ ซึ่งท่านได้ค้นพบพยานหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ได้อย่างเป็นรูปธรรมในระดับหนึ่งแล้ว ถึงกระนั้น ท่านไม่เคยบอกให้ใครเชื่ออย่างที่ท่านเชื่อว่ามันเป็นความจริง แต่ท่านมักจะตอบคำถามเมื่อมีคนถามว่า **"ข้าพเจ้าไม่สามารถหาหลักฐานใดๆมายืนยันได้ว่ามันไม่เป็นความจริง ข้าพเจ้ามิได้มุ่งหวังที่จะให้การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ของข้าพเจ้าไปมีผลต่อความเชื่อต่างๆ แต่ขอให้มาดูเถอะว่าข้าพเจ้าค้นพบอะไรบ้าง ลองพิสูจน์ทดสอบตรวจสอบสิ่งที่ข้าพเจ้าค้นพบได้ตามต้องการ ลองคิดว่ามีข้อข้องใจสงสัยตรงไหนหรือไม่ ลองค้นหาสิ่งที่ข้าพเจ้าอาจจะพลาดไป และถ้ามีคำอธิบายที่สมเหตุสมผลมากกว่านี้กรุณาบอกให้ข้าพเจ้าทราบด้วย"**

คณะบุคคลที่เคยศึกษาวิจัยร่วมกันกับ ดร.เอียน สตีเวนสัน สอบสวนกรณีศึกษาผู้จำอดีตชาติได้จากทั่วโลก นั้นมีอยู่หลายท่าน ทั้งในประเทศอเมริกาและในต่างประเทศ ในแผนกบุคลิกภาพศึกษา มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนียเอง มีผู้สืบทอดเจตนารมณ์และได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป คือ ดร.จิม ทักเกอร์(Jim Tucker) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตเวชเด็ก ซึ่งเคยร่วมศึกษาวิจัยผู้ที่จำอดีตชาติได้กับ ดร.เอียน สตีเวนสันมานานกว่า 40 ปี ได้เข้ารับหน้าที่แทนหลังจากที่ท่านปลดเกษียณ ร่วมกับ ศ.ดร.บรูซ เกรย์สัน(Bruce Greyson) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตเวชเด็กและเคยร่วมงานการศึกษาวิจัยกับท่านเช่นเดียวกัน(มุ่งเน้นทางด้าน การศึกษาเกี่ยวกับ Near Death Experiences มานานเกือบ 30 ปี) อีกท่านหนึ่งที่ต้องกล่าวถึงคือ ดร.เจอเก็น ไคล์(Jurgen Kiel) ชาวเยอรมัน อาจารย์ภาควิชาจิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยทาสมาเนีย (University of Tasmania) ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเคยร่วมงานวิจัยกับ ดร.เอียน สตีเวนสันมาก่อนที่ มหาวิทยาลัยดุ๊ค(Duke University) และได้ศึกษาวิจัยร่วมกันกับ ดร.เอียน สตีเวนสันเป็นเวลากว่า 40 ปี เช่นเดียวกัน โดยรับผิดชอบกรณีศึกษาในแถบ ประเทศไทย ประเทศพม่า และประเทศตุรกี เสียเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีผู้ร่วมศึกษาวิจัยหรือผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุนการวิจัย ในประเทศอื่นๆอีกหลายประเทศ กว่า 100 ท่าน เช่น ในประเทศอินเดีย มี ดร.สัตวันต์ พาศรีชา(Satwant Pasricha) เป็นผู้ร่วมศึกษาวิจัยหลักๆ เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทยนั้น ดร.เอียน สตีเวนสัน และคณะศึกษาวิจัยได้เคยมาสืบหา สัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลหลักฐานกรณีศึกษาผู้ที่จำอดีตชาติได้หลายครั้ง โดยความร่วมมือจากคณะคนไทยที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้มาแล้วหลายท่าน ได้แก่ นายแพทย์เชียร สิริยานนท์ , อาจารย์นาซิบ สิโรรส , อาจารย์เต็ม สุวิกรม , ศ.ดร.คลุ้ม วัชโรบล เป็นต้น ซึ่งท่านได้เขียนไว้ในกิตติกรรมประกาศ(Acknowledgments) ในหนังสือ Reincarnation and Biology ซึ่งตีพิมพ์เมื่อ ค.ศ.1977(2520) และยังมีอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่าน เช่น คุณประสิทธิ์ การุณยวณิชย์ , ดร.บุญย์ นิลเกษ , อาจารย์สุตทยา วัชราภัย และ ดร.วิเชียร สิทธิประภาพร ซึ่งเป็นผู้ที่ร่วมศึกษาวิจัยกับคณะ ของท่านคนปัจจุบัน

สำหรับ ดร.วิเชียร สิทธิประภาพร นั้น ท่าน รศ.ดร.นัยพินิจ คชภักดี ซึ่งปัจจุบัน(พ.ศ. 2551) ท่านเป็นผู้อำนวยการโครงการวิจัยชีววิทยาระบบประสาทและพฤติกรรม สถาบันวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหิดล(ศาลายา) ได้แนะนำให้ผู้เขียนรู้จัก เมื่อปี พ.ศ.2543 ตั้งแต่เมื่อครั้ง ดร.วิเชียร ยังเป็นนักศึกษาปริญญาเอก กำลังศึกษาอยู่กับท่านที่มหาวิทยาลัยมหิดล(ศาลายา) ดร.วิเชียร ได้พบและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้เขียนหลายครั้ง ทำให้ทราบว่า คณะศึกษาวิจัยจาก มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนียคณะนี้ ได้เข้ามาสืบหา สัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลหลักฐานกรณีศึกษาผู้ที่จำอดีตชาติได้ในประเทศไทยหลายครั้ง แล้วตั้งแต่เมื่อประมาณ พ.ศ. 2509 จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลากว่า 40 ปีแล้ว โดยจะเดินทางเข้ามาติดตามกรณีศึกษาที่เคยเก็บข้อมูลหลักฐานไปแล้ว และมาสืบหา สัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลหลักฐานกรณีศึกษาผู้ที่จำอดีตชาติได้รายใหม่ๆในประเทศไทย ปีละ 2-3 ครั้ง โดยมีคนไทยช่วยแปลคำสัมภาษณ์จากไทยเป็นอังกฤษให้

ซึ่งในตอนนั้นผู้เขียนเห็นว่า ข้อมูลและเบาะแสของผู้ที่จำอดีตชาติได้ในหมู่บ้านของผู้เขียน(หมู่บ้านตะคร้อ)และหมู่บ้านใกล้เคียง น่าจะมีประโยชน์กับการศึกษาวิจัยของคณะศึกษาวิจัยจากมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย จึงได้มอบข้อมูลของ 16 กรณีศึกษาผู้จำอดีตชาติได้ ที่ผู้เขียนได้ศึกษาสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลหลักฐานไว้ก่อนหน้านี้แล้ว รวมทั้งเบาะแสของผู้ที่จำอดีตชาติได้ทั้งในหมู่บ้านตะคร้อคนอื่นๆและหมู่บ้านใกล้เคียง ที่ผู้เขียนกับ ท่าน อาจารย์สุตทยา วัชราภัย เคยร่วมกันสืบหาเบาะแสข้อมูลเบื้องต้นไว้เมื่อปี พ.ศ.2543 ให้กับ ดร.วิเชียร ไปทั้งหมด และผู้เขียนทราบข่าวจากผู้ปกครองของผู้ที่จำอดีตชาติได้ในหมู่บ้านตะคร้อว่า ดร.วิเชียร ได้นำคณะศึกษาวิจัยจากเวอร์จิเนียมาเก็บข้อมูลไปบ้างแล้ว เมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2544

....